

Kjøbenhavnske Havneforhold. Her skal jeg kun omtale, at den bedste Strækning til Losning af Kul utvivlsomt maa være Løfens Plads, og det er da fuldstændig uberettiget, at enkelte Firmaer her i Byen alene benytte denne Plads til Losning af Kul. Jeg tror, at der ogsaa maa være den samme Berettigelse for andre Rheberier, og naar det ikke indrømmes dem, indfører man med Hensyn til Bolværksbenyttelse i Kjøbenhavn en Rangforordning, som jeg tror er aldeles uberettiget. Jeg skal ikke udtale mig specielt derom, men kun støtte Tanken i de fremsatte Bemærkninger, og give den høitærede Minister Løsligbed til at undersøge dette Forhold. Jeg vil ikke paastaa, at disse og lignende Klager ere begrundede, eller at de ikke ere det i det Enkelte. Jeg veed det ikke. Dertil har jeg ikke Kjenndskab nok. Men jeg veed, at saadanne Anskuelse eksistere blandt Kjøbenhavns Handlende, og jeg tror, at det er meget nyttigt, at alt, hvad der smager af den Slags Ting, fjernes saa omhyggeligt som muligt. Kjøbenhavns Havn er en Institution, der staar under Indenrigsministeriets Bestyrelse; den har tilvisse ikke blot Betydning for Kjøbenhavn — det anerkjendes jo netop ved, at Indenrigsministeriet bestyrer den — men den har en stor Betydning for hele Landet. Da vi have faaet en Hovedstad, som vi nu en Gang have den — det er maasse beklageligt nok, at vi have koncentreret vor Handel i den Grad i en Hovedstad, der forholdsvis maasse er den største i Verden — og da vi ere eller kaldes en søfærende Nation, hvad vi imidlertid burde være i langt høiere Grad, saa er Spørgsmaalet „Kjøbenhavns Havn“ et Fædrelandsspørgsmaal, et overordentligt vigtigt Statsspørgsmaal, og derfor faar Bestyrelsen af Kjøbenhavns Havn overfor samtlige Bedkommende, baade Personer og Forhold, der vedrøre Havnen, en Betydning, der gaar langt ud over de Grændser, som vedkomme denne eller hin Skibsreder i Kjøbenhavn, denne eller hin indenlandske eller fremmede Befragter. Derfor har jeg tilladt mig at støtte de Udtalelser, der ere fremkomne i den Retning. Jeg forlanger ikke, at den ærede Minister her skal svare derpaa, og jeg har ikke havt i Sinde at rette nogen Ansøgning mod den ærede Minister, thi han kan ikke være saaledes inde i enhver Branche under hans vidtløftige, maasse altfør vidtløftige og omfattende Ministerium, at han strax skulde kunne svare paa saadanne Bemærkninger. Jeg har kun fremsat dem, for at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed derpaa.

Indenrigsministeren (Steel): Ja, det er mig naturligvis paa ingen Maade bekendt, at der skulde være Forhold heri Havnen af den Bestaaenhed, som det er omtalt af de to ærede Medlemmer, der have udtalt den Formening, at

Pladserne i Havnen blive uddelte paa en partist Maade, idet der til foretrukne Folk uddelles Pladser, som negtes Andre. Jeg vilde ønske, at man havde støttet en saadan Formening ved Noget, der kunde have givet større Sikkerhed for, at saadanne Forhold ere tilstede, end de Ytringer, der ere faldne, give, at man kunde have støttet dem ved en virkelig Opgivelse af Fakta, og i Særdeleshed kunde jeg ønske, at man ikke havde givet sine Udtalelser en yderligere Styrke end den, der laa i selve den fremsatte Formodning, ved at udbrede sig over de uheldige Følger, der ledsage de Forhold, som Formodningen gjaldt, og hvorved man har ført Sagen frem til en virkelig Bestyrling. Jeg har, som sagt, ikke mindste Tanke om, at noget Saadant er tilstede; der er hverken til mig eller til Ministeriet fremkommet nogen Klage i saa Henseende, og jeg vil indtil Videre være tilbøielig til at tro, at den Slags løse Rygter om, at „man siger“ det og det, ere, hvad der overmaade let kommer tilstede under Forhold, hvor der er Konkurrence mellem en stor Mængde Mennesker, der alle søge at opnaa de bedste Pladser, som i Virkeligheden kun Enkelte kunne naae. Imidlertid er Sagen omtalt her paa en saadan Maade, at det ikke kan være Andet, end at Opmærksomheden maa henrendes derpaa, og det skal den ogsaa blive. Men jeg erklærer, at jeg har ikke havt nogen som helst Anledning til at tro, at der ved Havnevesenet var saadanne Forhold til Stede. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Kaulsen), som begyndte med den Erklæring, at Kjøbenhavns Havnevesen var uigjenstemmeligt og uforstaaeligt, har jo i Grunden ved denne Erklæring fritaget mig for at komme videre ind paa hans Foredrag, thi, naar han anser det for uforstaaeligt, maa han selv ikke kunne forstaa det. Denne Omstændighed fritager mig for at komme ind paa en hel Del af, hvad det ærede Medlem sagde, og som heller ikke vedkom, hvad der her foreligger, navnlig for saa vidt han talte om Havnens Udvikling i Fortid og Fremtid. Jeg skal kun bemærke, at jeg er enig med det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgfreds (Berg) i, at det ærede Medlems Konklusion ikke svarede til hans Præmisses. Jeg havde Intet mod hans Konklusion, men desto mere mod Præmisserne, som gif ud paa, at Havnen ikke trængte til de Indtægter, den havde. Dette forekommer mig at trænge til et Bevis, som det ærede Medlem ganske naturligt, da han jo ikke forstod Havnevesenet, ikke kunde gøre. Jeg vil imidlertid bede ham om at foretage en nærmere Undersøgelse og søge virkelig at komme til at forstaa Forholdene, før han siger, hvad han saa bestemt udtalte, at Havnen ikke trænger til de Indtægter, den i Dieblisset har, og som jeg for mit Vedkommende tror, at den ikke kan undvære.